

NORTHLAND HERE WE COME

av Jan Sjöstedt

Fortsättning på den spännande reseskildringen (från föregående nr.)

När vi tröttnat på blåsten uppe runt Falkvålen åkte vi till Mittådalen och samlade in bon av *arbuscule* larver. Den var mycket riklig i vägkanten. Det var däremot sämre med flygande fän. Därefter stannade vi till vid Mittån för att äta. Stenis satte sig i en myggbuske med en kork polaris-feromoner och vaktade. Jag och Claes badade "tillsammans" med flickorna vid den lokala badplatsen dvs i forsens sju gradiga vatten.

"Lapp på lapp och mycket söm, du får bli min dröm om du kan nåt om ström" som den Lapplisa sa till Claes när han umgicks med lokalbefolkningen. Och rätt som det var satt det en räv i basätet på min bil. Jag trodde först att mina vänner ställt in en uppstoppad räv som ett practical joke men den verkade leva fastän den inte tittade på mig. Den varken rörde sig eller blinkade, den bara satt och stirrade rakt fram. Men det var ingen räv utan den mest rävlika hund jag någonsin sett. Kempa hade varit ner en bit efter forsen och där stött på "rävens" ägare och dom hade sen ett väldigt sjå med att få ut honom ur bilen. "Räven" skämdes uppenbart över att ha gått in i fel bil och hur den kommit in är fortfarande en gåta.

Nu var alla mätta och belåtna. Stenis hade tagit några glasvingar så vi for åter till Flatruet. Däruppe hade flygningen startat rejält. Flera arter småflyn var igång bla parilis som vi fick varsit ex av. Ute på heden flög det rikligt med pandrose (100-tals), exulans (1000) frigga allm, eumedon allm, fusca 10-20ex, jutta 10 ex, coracina 20-30ex, och jag tog i förbigående in ett ex av norna som här har sin sydgräns.

På feromonerna fångades ytterligare några polaris men även 50 ex culiciformis. Att den mygglika glasvingen skulle vara så vanlig här mitt i fjällbjörkskogen var ingen överraskning men att den skulle gå bättre på polaris betet än vad polaris gjorde, var lite överraskande. Mitt i denna fina flygning började det torna upp sig runt omkring oss, vinden ökade och snart hördes den första åskknallen. Regnet kom hastigt och vi satte oss att avvakta i bilen. Efter 45-minuters kraftigt regn beslöt vi oss att åka söder ut.

Himlen var nermörk med tunga regnmoln i hela fjällkedjan så vi beslöt att åka ner till Sälen som jag själv hade trevliga fjärrilsminnen ifrån. Väl nere vid Transtrandsfällens sydkant slog vi upp våra tält i en urgranskog. Trots att det regnat under dagen och klarnat upp till natten med temperatur runt tio grader så fullständigt invaderades man av blodtörstande knott. De bet helst i ögonlockskanterna och andra ställen med tunn hud. Tittade man mot sin närmsta granne när vi tog kvällsfikat trodde man sig blivit halvblind, men icke, det var mängden knott som skymde sikten. På dukarna fick vi nästan inga fjärrilar däremot en "driva" ca fem centimeter tjock med knott under lampan. Alla penplade på gränsen till nervsammanbrott. Ja man förstår hur tufft det var när inte Sten-Arne fömädde att raka sig vid läggdags. Det ända "nyttiga" som slank ner i burken denna natt var en ynka collina som togs på bete i sydostslutningen ner mot dalen.

Nästa morgon var det strålande väder och vi beslöt att åka upp till Sälkfället alldeles där Kungsleden startar. Fjällbastardsvärmaren var nästan lika riklig här som på Flatruet. Fjällgräsfjärilen var också vanlig och lokalt vid rikare marker flög klintvisslare och gulfläckig glanssmygare som gärna satt på blommor och blad av skogsnäva. Jutta sågs något 20-tal ex och heliophila var ganska riklig. Det var tydligt att sommaren kommit längre här, bla så var fusca mycket riklig och de flesta ordentligt slitna, medans flygning precis hade börjat på Flatruet. Värmen gjorde att Claes och jag tog vårt sedvanliga dopp och denna gång i en fjällbäck. Kallast hitintills men ändå skönt och bromsarna tappade samtidigt vittringen. Ett sista försök efter embla nere vid myrarna misslyckades dessvärre. Sill, potatis, gräslök och gräddfil men ingen nubbe fick vi till livs innan det bar av hemmåt.

50 mil senare, och perfekt tajmat till Sveriges VM-match mot Rumänien, började fotbollslidandet. Den matchen och Ravellis räddningar har gått till idrottshistorien. Vårt race skapade inga rubriker men väl den här historien.

Nästa race blir nog något helt annat. Kanske en bok. FARSAN i GÄNGET Janne Sjöstedt



Oeneis norna

bild ur Gullander

ARTLISTA utan ordning

Xestia sincera-Barrskogsfjällfly lex
Poliobrya umovii lex
Albulina orbitolus-Fjällvickerblåvinge allmän lokalt
Rheumoptera subhastata-Vitbandad blåbärsfältmätare 2ex
Perizoma minorata-Fjällängsfältmätare 10ex
Xestia speciosa-Arktiskt jordfly lex
Xestia tecta-Rödbrunt fjällfly lex
Xanthorhoe munitata-Violettbandad fältmätare 10ex
Xanthorhoe annotinata-Skogsfältmätare allmän
Xestia alpicola-Högnordiskt jordfly 10ex
Eriogaster arbusculae-Fjällbjörkspinnare allm
Synanthedon polaris-Högnordisk glasvinge 10ex
Oeneis norna-Gulbrun gräsfjäril lex
Syngrapha parilis-Högnordiskt metallfly 4ex
Oeneis jutta-Gråbrun gräsfjäril 50ex
Zygaena exulans-Fjällbastardsvärmare 1000-tals
Pyrgus centaureae-Klintvisslare 3ex
Carterocephalus palaemon-Gulfläckig glanssmygare 10ex
Erebia pandrose-Fjällgräsfjäril 100-tals
Xestia collina-Rotstrecksjordfly lex
Sympistis heliophila-Vitvingat hedfly 20ex
Pygmaena fusca-Dvärgmätare 100-tals
Proclossiana eunomia-Svartringlad pärlmorfjäril allm
Psodos hirtata-Svartgrå fjällmätare 100ex
Synanthedon culiciformis-Mygglik glasvinge 50ex
Clossiana frigga-Friggas pärlmorfjäril allm